

Antoaneta IORDACHE*Obiectiv vorbind...*

...abia după ce vezi spectacolul înțelegi de ce are atât de puțin public, în unele seri. Nu poți să nu te întrebi cum se face, în ce zonă a culiselor se face selecția repertorială. Îți pui întrebarea asta, nu pe un ton grav – ce nu s-ar potrivi textulețului cu titlu din gastronomia întâmplătoare a cartierelor citadine înțesate: *Pește cu mazăre*. Tonul nu poate fi decât nedumerit. Două mari actrițe: Olga Tudorache și Tamara Crețulescu sunt antrenate în montare, încercând să dea o șansă unui palid bruion dramaturgic. Într-un spectacol ce, datorită interpretelor, capătă din când în când culoare – luată din spectrul bogat al actrițelor. Se consumă multă energie scenică specială în conturarea relației dintre „mamă” și „fiică” din vorbirea aceasta în replici propusă, ridicată pe afiș – probabil sub imperiul unei emotivități generoase, încrezătoare în capacitatea distribuției de a suplini lipsa de articulație a piesei – lansate pe piață grăbit de Theatrum Mundi. Strict pe relația jucată, și mai la începutul câtorva discuții (secvențial-repetitive) dintre cele două femei, povestea pare să-și caute înfățișarea – să zică: pe terenul explorării unui caz familial, prin dezvoltarea progresivă a unor fragmente de existență păstrate „în sertarul memoriei”... În principiu, premisa e valabilă; problema apare imediat, însă, și ține de firava construcție a textului ce, abia punctează pe firul demersului posibil „un nod”, că ni-l și „destramă” – încât rămânem „fără legătură” la... teren. Grozav de subțirel plonjeul în psihologia personajelor. Probabil, tocmai de aceea nu evoluează situația dramatică (doar se acumulează date noi, care – în genere – în viață, pot crește până la maximum tensiunea înfruntărilor de familie). Tot ce se poate exploata a descoperit distribuția, adică „tot puținul” lucrării autoarei. Sunt și câteva referințe de „atac politic”, pe undeva pe la mijlocul „peștișorului...”, de efectul unui – vai-și-amar de bombardament – cu „...bobițe de mazăre”. Se simte parcă și tentativa de pliere a autoarei la valorile „de ultimă oră”, dar, dat fiind rezultatul, deocamdată chiar nu se poate risca o apreciere privind incidența la fenomen. Lucrurile se încheie... vag. Spectacolul are, în cele din urmă, o miză restrânsă la distribuție. Două actrițe excepționale, într-o producție episodică.

Theatrum Mundi – *Pește cu mazăre* de Ana Maria Bamberger. Regia: Olga Tudorache. Scenografia: Valeriu Panait. Cu: Olga Tudorache și Tamara Crețulescu. Data premierei: 11 octombrie 2004.

Marinela ȚEPUȘ*Statuete de Tanagra*

În anii din urmă, după ce teatrele bucureștene s-au umplut ochi, mulți absolvenți ai facultăților de teatru (specializarea: Actorie) au încercat să-și ia destinul în propriile mâini, înființând companii private. Unele au pornit în forță,